
MINNEORD

LEGELIVET

MARIA HALLERUD

DRUDE FUGELSETH

JENS GRØGAARD

LEIF BRUNVAND

Per Hågå f. 2.12. 1944 døde 30. august, 70 år gammel, etter lang tids sykdom.

Per vokste opp i Asker. I løpet av videregående skole fikk han AFS-stipend og var utvekslingsstudent i Santa Barbara i California. Etter oppholdet i USA ble han en ivrig basketballspiller og spilte en periode på landslaget. Han studerte medisin i Oslo, der han også fikk sin utdanning som barnelege. Ved Pediatrisk forskningsinstitutt forsket han og tok sin medisinske doktorgrad på erythropoetin med professor Sverre Halvorsen som veileder. I denne perioden var han ansatt som universitetslektor i barnesykdommer og var allerede da en inspirator for flere av oss som den gang var studenter.

Han ble etter hvert overlege ved Barneavdelingen, Ullevål sykehus. Gjennom et forskningsstipend fikk han anledning til å arbeide vel ett år ved barnehjerteseksjonen på Royal Brompton Hospital i London. Etter dette kom han tilbake til Ullevål og bygde entusiastisk opp barnekardiologisk seksjon.

Per var en usedvanlig inspirerende og god pedagog og bygde opp et faglig team rundt barnekardiologien på Ullevål. Han benyttet seg bevisst av ros og ris, og var svært bevisst sin rolle som kunnskapsformidler. Ett element av dette var «Kardiologi à la carte», der faglig fordypning ble kombinert med god mat på kveldstid, roterende hjemme hos alle som var med. Alle måtte bidra.

Gratispassasjerer ble ikke akseptert.

Per var også opptatt av andre sider ved barnemedisinen og var en av de første som involverte seg i arbeidet rundt barnemishandling. Han var aktivt med i Pediatrisk selskap (nå Norsk Barnelegeforening), der han en periode var styremedlem. Per var en meget viktig diskusjonspartner og inspirator for

ledelsen i barneavdelingen (senere barneklubben). Han var opptatt av god korpsånd i avdelingen og at alle ansatte bidro. For Per var det viktig å se hele barnet og legge forholdene best mulig til rette for barn og familie.

Vi som var med i teamet rundt Per har mye å takke ham for. Det var en ære å få være med blant hans utvalgte. Han inspirerte oss, han stilte krav til oss og han var aldri likegyldig til vårt bidrag. Vi tenker tilbake på tiden med ham som leder for seksjonen med stor glede. Lenge før Per nådde pensjonsalderen ble han rammet av alvorlig kronisk sykdom. Han ga likevel ikke opp og kjempet mange runder for å bibeholde sin verdighet og være aktivt delaktig i arbeidet i Barneklubben på Ullevål.

Per var en helt spesiell kollega og vi takker for alt han har betydd for oss som lærer, kollega og medmenneske.

Publisert: 12. januar 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0942

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.